

ved Salget af disse enkelte Stykker; thi Beskaffelsesomkostningerne vilde blive de samme for det bestaaende District, medens Indtægten derimod vilde blive betydelig mindre. Jeg kan ikke svare paa det Spørgsmaal nu — skulde jeg gjøre det, vilde jeg svare Nei —, om jeg vil gaae ind paa, at der ved Vædringsforslag optages i Forslaget andre Skove end dem, der her ere foreslaaede, idet jeg skal udtale, at jeg selvstændig kan have Banskfæligheder at overvinde ved at sælge et eller andet Stykke, naar det ikke iforveien har været gjort til Gjenstand for omhyggelig Overveielse. Jeg vil derfor nære betydelige Betænkkeligheder ved at optage det Slags Ting gennem Vædringsforslag.

Adler: Jeg haaber, at det under Forhandlingerne om denne Sag bestemt vil blive udtalt, hvilke Skove der kun kunne sælges med Skovtvangsforpligtelse, og hvilke uden denne. Under en lignende Sag, som var for ifjor, var der den største Uenighed mellem den ærede Taler her ved Siden af mig (Frederiksen) og mig; jeg er Skovven, og det har glædet mig at høre netop en tidligere æret Taler (A. Hage) hylde sig i den Retning, som Tilfældet nu var, da jeg ventede, at han vilde være gaaet stærkt i en anden Retning. Jeg er mod, at Staten, naar den ophæver Skovtvangen, gjør sig betalt derfor, det er en Foranstaltning, der da bliver truffen af ganske andre Hensyn, og jeg vilde ikke ansee det for anstændigt, at Staten lod sig betale i et saadant Tilfælde; jeg har ogsaa i et andet lignende Spørgsmaal været derimod, naagtet Thingets Fleerhed i den Henseende nærede en anden Anskuelse. Netop fordi jeg ikke finder det rigtigt, at Staten, fordi den gjør en Forandring, som tilfældig bringer Enkelte Fordele, lader sig betale derfor, finder jeg det naturligt, at Staten, naar den gjør et Forsøg, da netop kommer til at gjøre Forsøget med sine egne Eiendomme, og at den da, naar den sælger disse uden Skovtvangsplichten, faaer en Erstatning derfor, finder jeg fuldstændig berettiget; den vil derved tillige komme til at forsøge paa, om det er rigtigt i nogle Districter at hæve Skovtvangen. Jeg haaber altsaa, at den høitærede Minister maa

faae en Bemyndigelse til at sælge nogle Skove uden Skovtvangsforpligtelse. — Jeg skal med Hensyn til nogle Bemærkninger tillade mig at udtale min Enighed med en æret Taler om, at § 3 burde hæves. Jeg finder det unaturligt at give en saadan Bestemmelse; naar man betroer en Minister at varetage et Salg, maa det ansees som en Selvfølge, at han tager alle Hensyn i Betragtning, som ere til Fordeel for Statskassen, og man bør ikke indføre en saadan bindende Bestemmelse som den, at Kjøbsummen skal staae i et vist Forhold til Indtægten. — Fremdeles skal jeg med Hensyn til Salget ved Auction gjøre opmærksom paa, at medens jeg deler den høitærede Ministers Anskuelse om, at man ikke ubetinget bør foreskrive Salg ved Auction, mener jeg derimod, at det ubetinget bør foreskrives, at Auction bør være forsøgt, og at Salg underhaanden ikke bør stee under den høieste Priis, som er budt ved Auctionen. Jeg kan ogsaa kun tiltræde den Anskuelse, at Salg underhaanden ved flige Leiligheder kan være fornøftigt under den Betingelse, at Auctionen er afholdt saaledes, at alle Reflectanter virkelig ere bragte frem, og det er ikke altid Tilfældet, hvor Staten holder Auction. Jeg troer f. Ex., at den Forholdsregel, som den ærede Rigsdagsmand for Københavns Amts 3die Valgkreds omtalte, er et nødvendigt Supplement til Auctionen, nemlig, at der, naar en bestemt Priis opnaaes, da kan gives Hammerflag, thi der er Mange, som ikke saaledes ville gaae hen for at sige deres Mening om, hvad Ting er værd, naar en Anden senere ved et lille Overbud kan faae Eiendommen. Der bør derfor ved alle det Slags Auctioner være en vis Priis, betegnet i en forseglet Billet, saa at, naar denne Priis opnaaes ved Auctionen, den Høistbydende, som kan stille lige Sikkerhed med Andre, faaer Tilslag, og naar denne Priis ikke opnaaes, Ministeren bliver bemyndiget til at sælge underhaanden, dog naturligvis ikke under den høieste budte Priis, eller den Priis, der er betegnet i den forseglede Billet. Det, det egentlig kommer an paa, naar Staten kommer ind i en saadan Forretning, er, at den træder saaledes frem, at Alle vide, at der vil blive solgt uden nogenformelt Persons Anskuelse